

har kun det Omfang, som er angivet i nærværende Lov". Der staar derom i Betænkningen, at man herved udtrykkelig fastsætter det maaske selvfølgelige, at Bankinspektørens Virksomhed ikke kan udstrækkes ud over det ved Loven angivne Omfang. Men dertil vil jeg sige, at man skal vogte sig vel for at skrive selvfølgelige Ting i en Lov, thi man gaar altid ud fra ved Loves Fortolkning, at Lovene ikke indeholder Selvfølgeligheder, men at der maa ligge noget i hver enkelt Bestemmelse, thi Selvfølgeligheder tænker man sig ikke, at forstandige Mennesker vil sætte ind i en Lov. Naar der da staar en saadan Bestemmelse i Loven, vil Domstolene ganske selvfølgeligt sige: Hvad kan der dog ligge i det? Ganske naturligt vil de sige: Det betyder selvfølgelig, at der her er givet Anvisning paa en indskrænkende Fortolkning af Bankinspektørens Rettigheder overfor Bankerne. Bankinspektøren vil altsaa i hvert enkelt Tilfælde kunne vente, at Banken, som han skal kontrolere, siger til ham: Ja, men er du nu ogsaa vis paa, at det, du vil kontrolere, falder ind under det Omraade, som er angivet i denne Lov? Der maa altsaa være en positiv Bestemmelse i denne Lov, i Kraft af hvilken du stiller dette Krav. Og der staar ikke andet i Loven i saa Henseende end det, som jeg her oplæste, op det er saa løst, som tænkes kan. Det vil paa den anden Side ogsaa i høj Grad lamme Bankinspektørens egen Virksomhed, idet han maa sige til sig selv: Jeg maa passe paa, at jeg ikke overskrider min Myndighed, bare jeg ikke stikker min Næse ind i noget, hvor jeg kan faa et Slag over Næsen. Nej, man maa ikke give Anledning til saadanne indskrænkende Fortolkninger. Man bør ikke give Bankinspektøren og Bankerne, altsaa baade den kontrolerende og de kontrolerede, saavel som Domstolene Anvisning paa, at Omraadet skal være saa snævert som vel muligt, at man skal passe paa, at Bankinspektøren ikke paa noget Punkt kommer udenfor Grænserne. Tilfældene er jo nemlig af saa mangfoldig Art, og der er ikke to Tilfælde, der fuldstændig ligner hinanden. Man giver ved denne Bestemmelse Anledning til stadig Tvist og opnaar lige det modsatte af, hvad man skulde, idet denne

Tilføjelse mere er af digterisk end af legislativisk Karakter.

Meget glad er jeg over, at hvis dette Lovforslag bliver gennemført, vil man faa Bankerne til at aflægge deres Regnskaber i en bestemt Fællesform, og at Tilgodehavender, Gæld i Udlandet, skal opføres som særskilte Poster paa Regnskabet. Det er noget, som vi i højeste Grad savner Kundskab om i dette Øjeblik, fordi Bankerne har Lov til at affatte deres Regnskaber ganske, som de vil, den ene paa den ene Maade og den anden paa den anden Maade. Vi savner — siger jeg — ganske Kundskab om, hvad Bankernes Tilgodehavende og deres Gæld er overfor Udlandet, og det vil let ses, at en saadan Kundskab er af allerstørste Vigtighed ikke alene til Bedømmelse af denne Post i Landets stadig vekslende Betalingsbalance, men først og fremmest for at kunne bedømme Disponibiliteten af samtlige Bankers og derigennem Landets Midler. Thi de Penge, Bankerne har til gode i Udlandet, er Penge, som altid er stillede til Rede for vore Banker under saadan Form og med en saadan Opsigelsesfrist, at de har den højeste Grad af Disponibilitet. Det er derfor et betænkeligt Tegn, hvis de synker overdrevent stærkt. Nu kan man ikke se det, man kan ikke faa det gjort op, og vi ved aldrig paa et givet Tidspunkt, hvor mange Midler Landet raader over i Forhold til Udlandet. Det er en Ting, som er i høj Grad generende, blandt andet ogsaa for Staten, fordi det er af Vigtighed saavel for Staten som for Finansmændene at kunne bedømme dette Forhold fuldt ud nøjagtigt.

Naar jeg nu vilde søge at samle disse Betragtninger i nogle Slutningsbemærkninger, vil jeg sige, at nogen afgørende Trang til at faa en Lovgivning paa dette Omraade, forekommer der mig ikke at være ud over dette, at det synes at være en uholdbar Tilstand, at man lader nogle Banker have Stempelbegunstigelse og andre ikke. Og da det fra mit Synspunkt er utvivlsomt, at man ikke kan tage en saa velerhvervet Rettighed som Stempelbegunstigelsen fra de gamle Banker, som allerede har den, forekommer det mig, at den ganske nødvendige Konsekvens er, at man udstrækker Stempelbegunstigelsen til at gælde alle Banker, og det saa meget mere, som man jo